

dog tænkes, at der ikke var opstillet en anden Beregning end der i og for sig var rigtig, men jeg har aldeles ikke lagt nogen særdeles Vægt derpaa. Det, hvorfra Regjeringen er gaaet ud, det er, at man rimelig tør beregne, at der vil være en Bruttoindtægt af Banen, af samme Størrelse, som af den Bane, der betaler sig flestest af alle, nemlig den sydslesvigiske. Jeg kan ikke troe, og dette er heller ikke bleven påstaaet, at det paa nogen Maade er for høit beregnet, naar man er gaaet ud fra en Bruttoindtægt af 20,000 Rd. pr. Mil — Udvalget siger jo, at den allerlavest kan ansættes til 16,000 Rd. pr. Mil —; men naar denne Beregning ikke er for høit, saa er heller ikke den øvrige Beregning med Hensyn til Statens eventuelle Tilskud paa nogen Maade for høit. Jeg troer saaledes meget varmt at turde anbefale det høitkerede Thing at vedtage Regjeringens Lovudkast, saaledes som det er indbragt; idet jeg troer, at der er den største Udsigt til, paa Grundlaget af dette Udcast, maaskee med nogle mindre væsentlige Forandringer, enten med Hensyn til Bestemmelsen af Linjens Retning eller andre Henseender, at faae en endelig Lov ud efter denne omfattende Behandling. Jeg troer at turde ansee det for beviist, at Vedtagelsen af Fleertallets Forslag, som Regjeringen, paa Grund af den deri indeholdte Retning af Linjen, ikke paa nogen Maade vil kunne gaae ind paa, lige saa lidt, som Mindretallets Forslag, der efter mit fulde Overbeviisning ikke vil bringe os synderligt videre, end til det Standpunkt, vi for Dieblillet indtage lige overfor Jernbaneforetagene, det vil føre til noget Resultat, hvorimod Regjeringens Udcast, med nogle enkelte Ændringer, vil kunne have Udsigt til at blive til Lov. Jeg skal dertil blot endnu sige, at jeg personlig skalde være særdeles stemt for, at et Ændringsforslag af noget lignende Indhold som det, der er stillet af den ærede Rigsdagsmænd for Aarhus Amts Lste Valgfreds (Winther), kunde blive knyttet til Regjeringens Udcast; man vilde derved give Regjeringen en fuldstændig Betryggelse for, at den ikke behøvede at gaae et eneste Skridt videre end det, som den er fuldkommen vis paa, at Finantserne kunne taale. Der er i dette Forslag sat en Begrændsning af den

Sum, som det er anseet passende at anvende til Jernbaneforetagene i Landet, og altsaa vil der, naar denne Sum ikke overskribes, ikke blive gjort Forbring paa et større Tilskud fra Statens Side, end Finantserne kunne taale.

Indenrigsministeren: Der som man paa Kortet vil tegne een Linie efter Mindretallets, een efter Fleertallets og een efter Regjeringens Forslag, saaledes som det uden Modsigelse er forstaaet, saa vil man let overbevise sig om, hvilke Forslag der staae hijsanden nærmest, der vil da ikke længer kunne være nogen Meningsforskjellighed i saa Henseende, men det vil være soleklart. Naar jeg begjærede Ordet, var det isvrigt nærmest for at gjøre en lille Bemærkning i Anledning af en Misforstaaelse af den ærede sidste Taler. Jeg troer ikke, at han ret har forstaaet den af mig anførte Betænkelse mod Stiftelsen af en Obligationsgjæld, naagtet ogsaa jeg er af den Mening, at det er utvivlsomt den billigste Maade at bygge Jernbaner paa, altsaa billigere end at bygge ved Garantiactier; min Betænkelse var den, at naar man har et langt Tidsrum for sig, vil det kunne skee, at Staten af andre Hensyn bliver nødt til at søge en Gjæld stiftet, og det er da aabenbart, at hvis et saadant Tilfælde indtræffer, vil Staten lide et Tab, naar den har en saadan Forpligtelse paa sig til at udstede et bethdeligt Antal Obligationer, idet den da vil faae flere Vilskaar, end om den ikke havde den. Forsaavidt det maa ansees som afgjort, at Entreprenøren skal tage disse Obligationer til pari, vil Statskassen jo ikke lide noget direkte Tab, men den kan udsættes for et indirekte Tab derved, at det altid, og navnlig jo mere kritiske Tidsforholdene ere, vil indvirke mere og mere skækkende paa Crediten, i jo videre Omfang man bliver nødt til at gjøre Brug af denne Ret til at udstede Obligationer. Jeg troer rigtignok, at hvad jeg nu har anført, ogsaa maa staae saaledes i Rigsdagstidenden; jeg læser det rigtignok aldrig igjennem, men jeg tvivler dog ikke om, at det maa være gjengivet omtrent saaledes.

H. Sage: Det blev af det ærede Medlem for Svendborg (Jessen), der tidligere som